

OBSAH

ÚVODNÍ ČÁST

Aristotelovo tázání po mnohosti a jednotě bytí	9
§ 1. <i>Do okruhu tázání po jsoucnu náleží vedle otázky po kategoriích i otázka po δύναμις a ἐνέργεια</i>	9
§ 2. <i>Mnohost bytí jsoucna</i>	15
§ 3. <i>Záměna, popřípadě rozlišení jsoucna a bytí. Bytí jako jedno u Parmenida</i>	21
§ 4. <i>Mnohost a jednota bytí</i>	27
§ 5. <i>Jednota bytí - nikoli jako rod, nýbrž jako analogie</i>	32
§ 6. <i>Problematicčnost analogie bytí</i>	39

HLAVNÍ ČÁST

PRVNÍ ODDÍL

<i>Metafyzika Θ, 1. Jednota bytnosti δύναμις κατὰ κίνησιν, tedy jednota síly pochopené v souvislosti s pohybem</i>	44
§ 7. <i>Úvahy týkající se celého postupu pojednání o δύναμις a ἐνέργεια</i>	44
§ 8. <i>Podskupina dvou přenesených významů: δύναμις v geometrii; δυνατόν, resp. ἀδύνατον ve výpovědi</i>	50
§ 9. <i>Vůdčí význam δύναμις κατὰ κίνησιν</i>	58
a) <i>Přístupy k fenoménu síly a vyloučení takzvaného přenesení</i>	60
b) <i>Zdánlivá samozřejmost kauzality a Aristotelovo vymezení bytnosti síly</i>	65
§ 10. <i>Způsoby síly</i>	72
a) <i>Poddajnost a (přednostně) odpor. Působení jakožto bytí přírodní věci (Leibniz)</i>	72
b) <i>K síle patří ‚jak‘</i>	82

- § 11. *Jednota síly působit a síly trpět:*
Ontologický a ontický pojem síly a jejich vnitřní sepětí 84
- § 12. *Síla a nemohoucnost - spjatost se zbaveností.*
Naplňený vůdčí význam 88

DRUHÝ ODDÍL

- Metafyzika Θ, 2. Rozčlenění δύναμις κατὰ κίνησιν*
za účelem objasnění její bytnosti 95
- § 13. *Λόγος (obeznámení) a duše. Rozčlenění jsoucen*
na ‚obeznalé – neobeznalé‘ a ‚oduševnělé - bezduché‘ 95
- § 14. *Význačný vztah mezi silou a obeznámením v δύναμις*
μετὰ λόγου, tedy v tom, čemu říkáme schopnost 105
- § 15. *Δύναμις κατὰ κίνησιν jako schopnost usilující duše* 119
- § 16. *Vnitřní rozštěpenost a konečnost δύναμις μετὰ λόγου* 122

TŘETÍ ODDÍL

- Metafyzika Θ, 3. Jakou skutečnost má*
δύναμις κατὰ κίνησιν neboli schopnost? 128
- § 17. *Postavení a téma kapitoly*
a její spojitost s tezí megarských 128
- § 18. *Začátek Aristotelovy polemiky s megarskými* 137
- a) *Spočívá skutečnost schopnosti v tom, že ji máme,*
nebo v jejím vykonávání? 137
- b) *Spor se odehrává na půdě řeckého*
chápání skutečnosti 141
- § 19. *‚Být ve formě‘ jakožto skutečnost schopnosti.*
Fenomény ‚uplatňovat schopnost‘
a ‚přestat uplatňovat schopnost‘ 145
- § 20. *Skutečnost vnímatelného a schopnost vnímat* 153
- a) *Problém vnímatelného a věta Prótagorova* 153
- b) *Uplatňování a neuplatňování vnímání* 160
- § 21. *Závěr polemiky: Megarští nepostihují pohyb přechodu,*
který přísluší schopnosti 163
- § 22. *Ἐνέργεια κατὰ κίνησιν. Skutečnost schopnosti*
je spoluurčena její bytností – k její bytnosti patří
její skutečnost 168

